

?

Ei. Et sinä, Juuri.

Sinun vuorosi tulee myöhemmin.
Minä puhuttelen nyt tämän kirjan lukijaa.
Kenties myös kuuntelijaa.
Montako teitä siellä onkaan?
Yksi, kaksi, kolmetoista, 42 vai kenties...
kuusi?

Joka tapauksessa.
Päätin painaa tämän käsissäsi olevan
run(k)okirjan kuusista, koska

1. rakastan runoja ja vielä enemmän runkoja
 2. kirjoissakin on hyvää pureskeltavaa, varsinkin aivoille
 3. haluan nähdä pöllämystyneen äimänkäki-ilmeesi, kun huomaat, miten paljon erilaisia kuusia maailmaan mahtuu
 4. olen väärinymmärretty toukka, ja tämä on oiva tilaisuus julkaista puolustuspuheeni (katso sivu 32)
 5. ”lukeminen kannattaa aina”, sanoi kerran yksi käpy
- ✚ ansaitsee oman kirjan!

Joten mainiota, että tämä opus on tarttunut käsiisi!
(Ihan ilman pihka-ansaanikin, hehe.)
Lupaan syödä naavasta huovutetun hattuni, jos et
hämmästy jostakin, mitä pian tulet näkemään.

Puolta maistuvia lukuhetkiä
toivottaa Karri Kirjanpainajatoukka

P.S. Hyviä lukuhetkiä
toivottaa myös ystäväni
Merri Metsämikrobi.
Voit bongata hänet
tämän kirjan sivuilta!

JUURIA JA RIHMASTOJA

Kuusi voi olla
matala tai korkea,
paksu tai kapea,
nuori tai vanha,
tuuhea tai harva
– kirjava on kimara!

Mutta yksi asia on varma:
kuusten kumppanuus on vahva.
Kaikki kuuluvat ringiin,
kun kuuset kuiskii
murheita ja iloja
pitkin juuria ja rihmastoja:

The illustration depicts a whimsical forest scene. Several trees are anthropomorphized with large, expressive eyes and simple facial features. One tree at the top left has a wide-eyed, curious expression. Another tree to its right has a similar look. In the lower right, a tree has a smiling face. A black and white bird with a long beak is perched on a tree branch in the lower right, looking towards the left. A small, green, leafy object is shown in mid-air, having just been thrown or dropped. The background is a soft, light beige color, suggesting a misty or overcast day. The overall style is simple and charming, with a focus on the characters of the trees and the bird.

Hei, kamut,
ravinteet loppu multa.
Kuivaakin on multa,
eikä juurikaan
vedä vettä juurikaan.
Hei, kamut,
voitteko ravinteita jakaa,
kunnes taas sataa?

Ystävää autetaan hädässä,
sillä kuuset tietävät –
ne selviävät paremmin yhdessä:
myrsky yksinäisen puun kaataa,
mutta tuvhea metsä tuulen tainnuttaa.

MUKURAKUUSI

Mukurakuusi, murkinoitko
puunrunkoosi pahkuroita?
Pureksimattako hotkaiset
ravintosi rihmastoista?

Vai kapaloitko kuoreesi
peikonpoikaset päiväunille?
Onko vihreä huoneesi
hautomo dinojen munille?

Varastoitko varteesi
jotain ilmaa kevyempää?
Paisuvatko haaveesi,
kunnes osaat lentää?

Vai mistä johtuu muotosi
muhkurainen, hassu,
kuin kyljestäsi katsoisi
utelias ukon nassu?